

“Yaşamın Anlamı” Kendinde Bağımsız Felsefi Bir Değer Öbeği Olabilir mi..

Prof. Dr.-Ing. Şenel ERGİN

Kimseleri herhangi bir şeye / değere yöneltmek ya da ikna etmek gibi şeyler ilgimi çekmiyor.. Çünkü bu günkü dünyada (tikel formunda) herkes neredeyse (tümel formunda) herkese kendi bakış açısını anlatabilmek için çaba harcıyor; bense hangi bakış açısını hangi nedenle ötekine öncelemem gerektiğini bile çoğu kere bilemiyorum..

Zaten.. “özgür” bir kişi iseniz.. düşünmesini bilen, kendi kararlarını verebilen, her durum ve koşulda uyarlı irade kullanabilen güçlü bir kimliğe de sahip olduğunuzu düşünmekteyseniz.. ikna edilmeniz de gerekmez; üstüne böylesine “birey” kimliğinizle size saygı da duyarım.

Benim içinden çıkmakta zorlandığım, dibine kadar varıp cevap aradığım sorularım var; yani ben kendimle meşgulüm ve sizlerle onları paylaşmak istemekteyim:

Örneğin,

ölümün hâlihazırda, “birey” yaşamındaki günlük aktüel değerinin ne olduğuna karar veremiyorum..

Yani.. günlük yaşamda herhangi yönlendirici sabit bir fonksiyon üstlendiğini ya da üstlenebileceğini ya da üstlenmediğini kararlı netlikte göremiyorum..

Ölümü kavramamız halinde, yaşamı yönlendirebilecek irade kullanabilme gücünün nasıl bir şeye dönüşebileceğini düşünmeye çalışıyorum.

Ve üstüne bu konuların insan yaşamında çok önemli olabileceğini (en azından kendim için) hissediyorum.

Alabildiğine kavrayıcı ve kapsayıcı olan ve her sorunun cevabını veren (ya da verebileceğini düşünen) üst düzey beyin işlevlerimiz ve düşünme süreçlerimizden (**serebral korteksten**) bu kerte kaçabilen.. zihnin kavrayabildiği ve canlılığın tarihi kadar bir zaman içinde de var olabilen ölüm olgusunu ve insanın buna rağmen bile göre ona karşı tutumunu.. kavramakta zorluk çekiyorum..

İlgili literatürü incelediğimde.. aslında her bilme alanının neredeyse her bilgi üretme alanında olguyu açıklayabilmek için zaman harcadığını, bununla uğraşıldığını da görmekteyim. Her bilgi üretme alanında ölüm olgusu ve düşüncesi ile ölme süreci üzerine çalışan yeteri kadar yerli – yabancı uzman da bulunmaktadır.

Ancak genel görünür sonuç.. ölümü – ölüm olgusunu olabildiğince anlaşılır kılmak ve anlamak yerine ondan farklı tarzlarla kaçmak olmaktadır. Yani ölümü günlük yaşamın ve mekânın dışına çıkarmak.. gözlerden irak tutmak.. mümkün olduğunca modern zamanların modern yaşamları kapsamında unutturmak olmaktadır..

İşte bunun gerçek anlamıyla beyhude olduğunu.. nafil bir uğraş olduğunu da görüyorum..

Dahası.. insan zihninin ölümü kabul ederek onunla birlikte yaşamayı başarmak yerine, ondan kaçmayı sindirdiğini görmeyi..

benim için bu tutumun asıl anlamını, yani beynin ve onun akıl denem fonksiyonunun acizliğini örtmeye çalıştığını görmeyi..
ama bütün bu uğraşların boş ve faydasız işler olduğunu görememeyi..
beyniyle övünen insana yakıştıramıyorum..

İşte beni üzen – dert olan şeylerden biri de şudur;
modern insan zihninin sefaletini.. ne kadar tutsak olduğunu.. güç yetiremedi konulardan ne kadar mâhirane kaçmayı başardığını görmek..
Ve sonuçta İNSAN'ın kendini nasıl ve ne boyutlarda kandırabildiğini görmediğini ya da görmek istemediğini.. görmek..

Oysa insan yaşamı doğumla başlıyorsa.. bu yaşamı bitiren de ölümdür. İnsan kendi varoluşunun başlangıcı ve sonucu ile ilgilenmeyecekse.. yaşam süreciyle ilgilenmek kimin işi olacaktır; kime bırakılacaktır ve ömür denen süreç nasıl seyredecektir..

**Ben bunlara.. bu sürece sahip olamayacaksam..
sürece sahip olan kimdir..
kimin ellerine hangi düşüncelerin buyruğu altında yaşamaya bırakılıyor..
Başlangıç ve sonuç durumu için ne öngörülmüş ise süreç ona göre seyreder.**

**Ben bu dünyaya kimin fikrine göre yaşamak için geldim..
Bana ne zaman bu konuda ne sorulacak..
Bilmek istemekteyim.**

Bilgiç edalarla yeri geldiğinde fırsatı kaçırmayarak söylediğimiz cümleler vardır, bilirsiniz:

“İnsan anne – babasının kim olacağını seçemez;
ailesini seçemez;
ne zaman ve hangi ülkede,
hangi sosyo-ekonomik koşullarda doğacağını seçemez.”
gibi..¹

Yani doğum söz konusu olduğunda, kararın bize ait olmadığını biliyoruz.. ve bize bu durum olağan geliyor. Ölümün söz konusu olduğu durumlarda da, şayet intihar düşünülmezse, kararın bize ait olmayacağını / olmadığını görerek yaşamaktayız. Ölümün kaza ve kader hükmü olduğunu kabul etmesek bile ölüm durumuna tanık olduğumuzda, iradenin başka mahalde olduğunu duyumsarız. Sözler bize ya ne dediğini bilen sakın seslerle ulaşır ya da bilgiç edalarla söylenir.. duyarız.

Doğum bizim hükmümüzde olamıyorsa..

Ömür süreci de bizim hükmümüz dışında mı seyredecektir, buna izin vermek zorunda mıyız..

¹ Yıllar önce, Fakülte yaşamımda Mason meslektaşlarımdan biri bana bakarak anlamlı anlamlı “yanlış yerde” doğduğumu söylemişti. Kendi düşüncesine göre “yapılabilecek bir şey yoktu”; doktorasız Prof. Kemal Karhan'ın çömezlerinden biri olan bu meslektaşım.. görünüşe göre kendinin “doğru yerde doğduğunu” düşünmekteydi.. Masonların görünüşte Allahları yoktur ama.. alın yazılarını kimin yazdığını bilir ve böyle bilgiç bilgiç de okurlar..

Süreç denetimimiz dışında kaldığımızda ölümümüze nasıl sahip çıkabiliriz..

Doğum, yaşam ve ölüm seyri, olağanlaş(tırıl)dığı üzere, “böyle gelmiş böyle gidecek” ise kişisel (şahsa ait) yaşamın anlamı ya da farklılığı ya da “değeri” ne olabilir..

Ya da “yaşamın anlamı” gibi ilgilenebileceğimiz KENDİNDE BAĞIMSIZ FELSEFÎ BİR DEĞER ÖBEĞİ var mıdır..

Aktüel olan “Yaşamın anlamı” fikri, beyinleri meşgul etmek üzere Emperyalist Siyonist Aklın, kendi yarattığı kültürel yapıda anlam peşinde soluksuz koşan “birey”lerin önüne attığı planlı - kurgusal bir yem olabilir mi.. bu dünyada insanı güden bir yem..

Derdim bunlardır.. kendime anlatabilmektir.. Yardım edebilir misiniz..

Ha, bu arada Allah’a emanet olun.